

๓๕

คิดถึงตลอดเวลา

ตอนนี้เรากำลังฝึกหยุดนิ่ง อย่าท้อ ถ้ารักวิชา
ธรรมกาย ต้องไม่ท้อ ไม่กลัวอุปสรรค ต้องหมั่นสังเกต
ว่า ทำอย่างไรถึงจะถูกต้อง ต้องมีความเพียร ถ้าเรามี
ฉันทะ รักวิชาธรรมกายเหมือนชายหนุ่มรักหญิงสาว
เรารักพระ รักท่าน เดี่ยวท่านก็รักเรา

คนรักกันมันก็มีขึ้นมีตอน ค่อยเป็นค่อยไป ตาต่อตา
ตาสบตา ติดต่อกันพูดคุยทีละเล็กทีละน้อย กว่าจะร่วมหอ
ลงโรงได้ พระภายในก็เช่นเดียวกัน ถ้าเราผูกสมัครักใคร่
หมั่นไปเยี่ยมไปเยือน ไปดู สร้างความคุ้นเคยบ่อยๆ ใหม่ๆ
ท่านก็ดูเราว่า เราแน่จริงหรือเปล่า มาผลุบๆ โผล่ๆ เดี่ยวเห็น
เดี๋ยวหาย เดี่ยวมา เดี่ยวไป เอาจริงหรือเปล่า

ถ้ารักท่านจริง เราก็จะคิดถึงท่านตลอด คนรักกัน
กินข้าวยังคิดถึงกันเลย ไปไหนก็คิดถึงตลอด คิดถึงพระ
ก็เหมือนกัน ถ้าเรารักท่าน เราก็คิดไปเรื่อย ๆ เดี่ยวก็เห็น

ท่านตลอด เดี่ยวก็จะชัดขึ้น ถ้ารักมากขึ้น เดี่ยวก็ชัดขึ้นๆ
จนกระทั่งชัดแจ๋ว เรากับท่านเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน เป็น
บุคคลคนเดียวกัน เหมือนสามีภรรยาอย่างนั้น

๒ เมษายน พ.ศ. ๒๕๓๕